

KINH KIM QUANG MINH

QUYỂN 2

Phẩm 6: TỨ THIÊN VƯƠNG

Bấy giờ, Thiên vương Tỳ-sa-môn, Thiên vương Đê-đâu-lại-tra, Thiên vương Tỳ-lưu-lặc-xoa, Thiên vương Tỳ-lưu-bác-xoa, đều từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo bài vai bên phải, quỳ gối bên phải sát đất, chấp tay bạch:

–Bạch Thế Tôn! Kinh Kim Quang Minh mẫu nhiệm này là vua trong các kinh, thường được chư Phật Thế Tôn hộ niệm, công đức sâu xa mẫu nhiệm trang nghiêm Bồ-tát, thường được các trời, người cung kính, khiến tất cả các vị Thiên vương sinh lòng hoan hỷ, cũng được các vị Thiện thần ủng hộ thế gian khen ngợi. Kinh này hay chiếu soi các cung điện của các cõi trời. Kinh này có khả năng ban cho các chúng sinh những điều an vui. Kinh này có khả năng làm cho các dòng sông khổ đau các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh đều khô cạn. Kinh này có khả năng trừ mọi điều sợ sệt. Kinh này có khả năng đẩy lui tất cả các oán tặc phương khác. Kinh này có khả năng trừ tai nạn đói khát, khan hiếm lúa gạo. Kinh này có khả năng trừ tất cả tật dịch. Kinh này có khả năng diệt những điềm tai biến, sao xấu xuất hiện... Kinh này có khả năng trừ những sự ưu não. Nói tóm lại, kinh này có khả năng trừ tất cả vô lượng, vô biên trăm ngàn khổ não cho các chúng sinh.

Bạch Thế Tôn! Kinh Kim Quang Minh, mẫu nhiệm này khi ở chỗ đông người giảng nói rộng khắp thì Tứ Thiên vương chúng con và cả quyến thuộc nghe được pháp vị cam lồ vô thượng này càng tăng thêm thân lực, tâm hồn mạnh mẽ sáng suốt, đủ các oai đức.

Kính bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con hay nói chánh pháp, tu theo chánh pháp, làm vua pháp ở đời, dùng chánh pháp trị đời.

Bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con và hàng Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già dùng pháp trị đời, ngăn chặn tất cả các loài quỷ dữ hút tinh khí.

Bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con, hai mươi tám bộ các loại quỷ thần và cả vô lượng trăm ngàn quỷ thần, dùng Thiên nhãn thanh tịnh hơn mắt của người thường hay xem xét và ủng hộ cõi Diêm-phù-đề này.

Bạch Thế Tôn! Bởi thế cho nên chúng con có tên là vua Hộ thế. Nếu ở cõi nước nào có các cảnh giặc giã xâm lăng, đói khát, tật dịch, tất cả mọi thứ suy tổn gian nan, mà có những vị Tỳ-kheo nào hay thọ trì kinh này, thì Thiên vương chúng con sẽ khuyến lãn nhau, làm cho vị đó do sức chúng con, mau đến xóm làng quận huyện nước ấy đọc tụng giảng nói, phổ biến rộng rãi kinh Kim Quang Minh tối thắng nhiệm mẫu này, khiến cho tất cả những suy vi như vậy thủy đều được tiêu diệt hết.

Kính bạch Thế Tôn! Như các quốc vương nơi quốc gia của mình nếu có người trì kinh này đi đến nước ấy, thì vị vua đó cần phải thân hành, đến chỗ vị ấy để nghe kinh điển mẫu nhiệm này. Sau khi nghe rồi, được sự vui vẻ, lại phải hộ niệm cung kính vị ấy.

Kính bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con lại phải hết lòng ủng hộ vị vua nước ấy và cả nhân dân trong nước. Vì họ mà trừ những điều suy hoại, để được an ổn.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bạch Thế Tôn! Nếu có Tỳ-kheo, hoặc Tỳ-kheo-ni, hay Ưu-bà-tắc, hoặc Ưu-bà-di thọ trì kinh này, mà vị vua nào thường hay cung cấp cho người tụng kinh ấy được an ổn thì Tứ Thiên vương chúng con cũng phải làm cho vua ấy và cả nhân dân trong nước đều được an ổn, hoàn toàn không có những điều tai họa khốn ách.

Kính bạch Thế Tôn! Nếu có bốn chúng thọ trì đọc tụng kinh nhiệm mầu này, mà có vị quốc vương nào hay cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi thì Tứ Thiên vương chúng con lại cũng phải làm cho vị vua ấy thường được bậc nhất ở trong các vị vua khác, được sự cúng dường, cung kính, tôn trọng, tán thán, cũng khiến các vị vua khác yêu chuộng kính mộ, khen ngợi điều lành của vị vua ấy.

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn ngợi khen các vị Hộ-thế Tứ Thiên vương rằng:

–Hay thay! Hay thay! Nay Tứ Thiên vương! Các ông quá khứ đã từng cúng dường, cung kính, tôn trọng, khen ngợi vô lượng vạn ức chư Phật. Ở chỗ chư Phật trông các căn lành, giảng nói chánh pháp, tu theo chánh pháp, như pháp trị đời, làm vua trong cả cõi người và trời. Các ông nay đây luôn luôn được lợi ích.

Đối với chúng sinh, sinh đại Từ bi, ban cho chúng sinh tất cả những điều vui vẻ, an lạc, thường hay ngăn chặn tất cả việc ác, ban các điều lành. Do nghĩa ấy nên nếu có vị vua nào hay cúng dường, cung kính, tôn trọng kinh Kim Quang Minh tối nhiệm mầu này, thì chính các ông phải hộ niệm như thế, diệt các khổ não, ban sự an vui cho vị vua ấy.

Này Tứ Thiên vương! Các ông cùng với tất cả quyến thuộc vô lượng, vô biên trăm ngàn quỹ thần, nếu hay hộ niệm kinh pháp như vậy, tức là hộ trì chánh pháp chư Phật quá khứ, hiện tại và đời vị lai. Thiên vương các ông và các chúng trời, trăm ngàn quỹ thần khi chiến đấu cùng với A-tu-la thì trời các ông thường được sự thắng lợi.

Các vị nếu hay hộ trì kinh này đều có thể trừ dẹp cảnh khổ như oán tặc, đói khát, tật dịch...

Nếu trong bốn chúng ai hay thọ trì, đọc tụng kinh này, các vị cũng nên hết lòng ủng hộ, vì những người ấy, diệt trừ tổn hao, lo buồn, sợ sệt, đem lại cho họ lợi ích an lạc.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên vương bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Kinh Kim Quang Minh cao tột nhiệm mầu này, ở đời vị lai phổ biến đến đâu, hoặc cõi nước nào, hoặc quận tỉnh nào, nếu các quốc vương công minh trị đời lại hay cung kính, hết lòng nghe lãnh kinh quý giá này và lại cung kính, tôn trọng cung cấp bốn chúng thọ trì, đọc tụng kinh này, thì do nhân duyên ấy mà chúng con thường thường được nghe kinh điển mầu nhiệm cao siêu như thế, nghe rồi liền được tăng thêm thân lực, tâm hồn sáng suốt, đủ các oai đức. Thế nên chúng con và vô lượng quỹ thần thường phải ẩn hình, tùy theo chỗ nào phổ biến kinh mầu nhiệm này, để lo ủng hộ, khiến không bị trở ngại. Cũng sẽ hộ niệm cho các quốc vương nghe kinh điển này và cả nhân dân của những vị ấy trừ những hoạn nạn, để cho họ được hoàn toàn an ổn. Những kẻ oán tặc ở phương khác đến cũng phải lui tan. Nếu vị vua nào khi nghe kinh này, mà có kẻ oán địch ở nước kế cận có ý chuẩn bị đủ bốn binh chủng để đến phá hoại, xâm chiếm nước mình thì bạch Thế Tôn! Do oai thần lực của kinh pháp này, nên nước oán địch kế cận ấy lại có kẻ oán địch khác gây ra tai nạn trong quốc gia họ, nổi lên những điều suy tổn, rối loạn, tai ách, tật dịch. Khi ấy kẻ địch kia đã bị những việc ác nổi lên như vậy rồi nhưng nếu còn chuẩn bị đầy đủ binh chủng nhắm đến nước ấy chinh phạt xâm lăng thì khi đó chúng con sẽ cùng quyến thuộc vô lượng, vô biên trăm ngàn quỹ thần ẩn hình hộ trợ, làm cho kẻ địch kia tự nhiên phải đâm ra lo sợ, khùng khiếp lui tan,

bị đủ khốn nạn, binh chủng nước kia không thể tiến được, hướng nữa có thể xâm lăng phá hoại.

Lúc bấy giờ, Phật khen Tứ Thiên vương:

–Hay thay! Hay thay! Nay Tứ Thiên vương! Các ông đã ủng hộ cho ta trên đường tu tập trong trăm ngàn ức na-do-tha kiếp, cho đến thành Phật, cung kính, cúng dường cho các quốc vương thọ trì kinh này, trừ những suy hoạn để họ an vui. Lại hay ủng hộ cung điện, nhà cửa, thành lũy, xóm làng, biên cương cõi nước, cho đến khiến kẻ oán tặc tan biến, diệt trừ mọi điều suy vi khổ não, để làm cho họ được sự an ổn. Cũng làm cho các quốc vương ở trong cõi Diêm-phù-đề không có những việc hung ác, suy tổn, chiến đấu, tranh tụng.

Nay Tứ Thiên vương! Các vị nên biết! Cõi Diêm-phù-đề, có tám muôn bốn ngàn thành ấp tụ lạc, tám muôn bốn ngàn quốc vương cai trị, vị quốc vương nào lo ở nước ấy, vui vẻ, an lạc, mỗi vị đều được tự tại ở quốc gia của mình. Những vật sở hữu tiền tài, trân bảo, vị nào vị ấy đều có đầy đủ, không đi xâm chiếm, cướp đoạt lẫn nhau. Như chỗ phước đức tu tập nhiều đời, tùy nghiệp thọ quả, không sinh lòng ác tham cầu nước khác, mỗi mỗi đều tự sinh lòng lợi ích, sinh lòng từ bi, sinh lòng an vui, không ý tranh cãi, không tâm phá hoại, không tâm ràng buộc, không tâm đánh chiếm... Mỗi vị đều ở quốc gia của mình, vui vẻ an lạc, trên dưới hòa thuận như nước với sữa, nghĩ thương mến nhau, thêm các căn lành. Do nhân duyên ấy cõi Diêm-phù-đề an vui giàu mạnh, nhân dân thịnh trị, đất đai màu mỡ, âm dương điều hòa, thời tiết thuận lợi, mặt trời, mặt trăng và các tinh tú không sai độ thường, mưa gió hợp thời, không có những điều tai nạn khốn ách, nhân dân giàu mạnh, tự đủ của cải, tâm không tham lam, không bồn sển, cũng không ganh ghét. Mọi người đều tu theo mười pháp lành. Người mãn tuổi thọ lâm chung hầu hết sinh lên cõi trời, cung điện cõi trời trang nghiêm đầy đủ, số chúng càng đông.

Nếu đời vị lai các quốc vương nào nghe kinh điển này và hay cúng dường, cung kính bốn chúng thọ trì kinh này, thì quốc vương ấy đã làm cho Tứ Thiên vương các vị và cả quyến thuộc vô lượng trăm ngàn quý thân đều được lợi ích an lạc. Vì sao? Vì Thiên vương các vị, nếu được thường thường nghe kinh điển này, tức là đã được uống nước chánh pháp, uống vị cam lồ, thân lực tăng trưởng, tâm hồn sáng suốt, đủ các oai đức. Các vị vua ấy nếu hay chí tâm nghe lãnh kinh này cũng tức là đã cúng dường ta; nếu cúng dường ta tức là cúng dường chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai. Nếu hay cúng dường chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai thì chứa nhóm công đức vô lượng, không thể nghĩ bàn. Do nhân duyên ấy nên phải ủng hộ các vị vua này cho đến hoàng hậu, các vị thái tử, cung phi thể nữ, tất cả bà con... cũng được ủng hộ. Những điều suy tổn, khổ não tiêu diệt, những điều an lạc tự nhiên đầy đủ; cung điện nhà cửa an ổn thanh tịnh, không có những việc tai biến khốn ách, các Thần hộ trạch tăng trưởng oai đức cũng được vô lượng vui vẻ an lạc. Nhân dân nước ấy đều được đầy đủ hạnh phúc an vui, tất cả việc ác đều tiêu diệt hết.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên vương bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Ở đời vị lai nếu có vị vua muốn được hộ thân và hoàng hậu, vương phi, thể nữ, các vương tử, cung điện, nhà cửa đều được hộ vệ hết sức an toàn, tốt đẹp, đầy đủ công đức của vị vương giả không thể nghĩ bàn, muốn được thâu nhóm tất cả công đức, quốc gia không có giặc giã, oán thù ở phương khác đến, không có những việc lo buồn khổ sở thì, bạch Thế Tôn! Vị vua như vậy không nên buông lung, tán loạn tâm hồn, mà nên sinh lòng cung kính khiêm nhượng, cần phải trang nghiêm cung điện, nhà

cửa hết sức lộng lẫy, dùng thứ nước thơm rải xung quanh nhà, rải các thứ hoa trên tòa Sư tử và dùng những vật quý báu trang sức, treo lên vô số tràng phan, bảo cái quý giá đẹp đẽ; tắm rửa sạch sẽ, dầu thơm thoa mình, y phục chỉnh tề, trang nghiêm anh lạc, ngôi ghế nhỏ thấp, không tâm tự cao, không quá tự do, xa việc phóng túng, tự ti, khiêm hạ, diệt lòng kiêu mạn, chánh niệm nghe kinh nhiệm mầu như vậy, với người nói pháp tưởng như Thế Tôn. Lại ở trong cung đối với vương tử, hậu, phi, thể nữ và các quyến thuộc sinh lòng thương mến nói lời hòa nhã khuyên dùng đủ thứ phẩm vật cúng dường, cúng dường Pháp sư. Bấy giờ vua ấy đã khuyến hóa rồi, liền sinh vui vẻ, an lạc không lường. Lại tự sách tấn mình làm việc lợi ích, không sinh mệt mỏi. Đối với Pháp sư càng sinh cung kính.

Lúc bấy giờ, Phật bảo Tứ Thiên vương:

–Khi đó vị vua ăn mặc sạch sẽ, dùng đủ thứ anh lạc trang nghiêm chỉnh tề, cầm lọng trắng đẹp, phục sức, dung nghi, giữ đúng phép tắc, tự thân hành ra nghênh tiếp Pháp sư. Vì sao? Vị quốc vương ấy như vậy là tùy theo mỗi bước đi tức là cúng dường, gặp được trăm ngàn ức na-do-tha chư Phật Thế Tôn, lại được vượt khỏi các nạn sinh tử số kiếp như vậy. Lại ở trong những đời sau thường được phong địa vị Chuyển luân thánh vương và tùy theo từng bước đi đó, cũng được sức tự tại chẳng thể nghĩ bàn như công đức trong đời hiện tại, thường được cung điện tối thắng, hơn là cung điện bảy báu của trời và người. Bất kỳ sinh đâu cũng được sống lâu, nói năng hoạt bát, mọi người tin dùng, không sợ sệt, được nổi danh, trời, người cung kính, ở trong cõi người, cũng như cõi trời thường được những điều vui vẻ đặc biệt, có thế lực lớn, đầy đủ oai đức, sắc thân rực rỡ đoan nghiêm bậc nhất; được gặp chư Phật và Thiên tri thức, thành tựu đầy đủ vô lượng phước đức.

Thiên vương các ông! Vị vua ấy thấy các công đức lợi ích như vậy, nên cần tự thân hành ra nghênh tiếp Pháp sư, hoặc cách một do-tuần cho đến trăm ngàn do-tuần đối với Pháp sư nên tưởng như Phật; nên nghĩ thế này: “Nay đáng Thích-ca Như Lai chánh trí đã vào cung điện của ta, nhận sự cúng dường của ta và vì ta thuyết pháp. Ta nghe pháp này rồi thì liền được Bất thoái chuyển Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, là đã gặp được trăm ngàn muôn ức na-do-tha Phật; là đã cúng dường chư Phật quá khứ, hiện tại, vị lai, là đã hoàn toàn xa lìa sự khổ trong ba đường ác. Ta nay đã trồng vô lượng nhân Chuyển luân thánh vương, Đế Thích, Phạm vương, đã trồng vô biên hạt giống thiện căn, đã khiến vô lượng trăm ngàn vạn ức chúng sinh qua khỏi sinh tử, đã chứa vô lượng, vô biên phước đức, hậu cung quyến thuộc đã được ủng hộ, trong cung không có những sự suy vi, quốc gia không có oán tặc gây rối, oán địch phương khác không thể xâm lăng.” Thiên vương các ông, vị vua như vậy nên phải cúng dường chánh pháp như vậy, thanh tịnh nghe nhận kinh nhiệm mầu này, cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán thán bốn chúng đệ tử trì tụng kinh này, cũng sẽ hồi hướng công đức tối thắng này cho các vị và các quyến thuộc, chư Thiên, quỷ thần chứa các công đức như vậy thì đời này thường được vô lượng, vô biên, lợi ích tự tại không thể nghĩ lường. Oai đức thế lực thành tựu đầy đủ, hay dùng chánh pháp phá dẹp điều ác.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên vương bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Nếu đời vị lai có các vị vua cung kính chánh pháp, hết lòng nghe lãnh kinh nhiệm mầu này, cung kính cúng dường, tôn trọng tán dương bốn chúng thọ trì, Thiên vương chúng con sẽ ở trong đó cùng nghe pháp này. Nguyện các quốc vương vì sự tự lợi, đem phần công đức của mình đã được, ban cho chúng con. Bạch Thế

Tôn! Các quốc vương này đối với chỗ ngồi của người thuyết pháp, nên vì chúng con, đốt các thứ hương cúng dường kinh này, mùi hương ấy chỉ trong một niệm đến chỗ cung điện chư Thiên chúng con. Mùi hương ấy tức thời biến thành bảo cái, mùi hương nhiệm mầu, sắc vàng rực rỡ chiếu khắp tất cả cung điện chúng con, cung điện Đế Thích, cung điện Phạm thiên, Thiên thần Đại Biện, Thiên thần Công Đức, Địa thần Kiên Lao, quỷ thần Tán Chỉ, Tướng quân Tối Đại, hai mươi tám bộ quỷ thần Đại tướng, Ma-hê-thủ-la, Kim cang Mật Tích, Đại tướng quỷ thần Ma-ni-bạt-đà, quỷ mẹ và cả năm trăm quỷ con vây chung quanh, Long vương A-nậu-đạt cùng với Long vương Ta-kiệt-la... các quỷ thần ấy tự ở nơi cung điện của họ, đều được nghe mùi hương nhiệm mầu và thấy ánh sáng của lọng hương chiếu khắp. Ánh sáng của lọng hương này cũng chiếu khắp cung điện cõi trời.

Phật bảo Thiên vương:

–Ánh sáng của lọng hương ấy chẳng phải chỉ đến cung điện của Tứ Thiên vương các vị. Vì sao? Vì khi các vị ấy tay cầm lư hương cúng dường kinh này, thì hương ấy biến khắp, trong một niệm đến tất cả tam thiên đại thiên thế giới, trăm ức mặt trời, mặt trăng, trăm ức biển lớn cùng núi Tu-di, trăm ức núi Thiết vi, núi Đại thiết vi và các núi chúa, trăm ức bốn thiên hạ, trăm ức các cõi Tứ Thiên vương, trăm ức các cõi Tam thập tam thiên, cho đến trăm ức cõi trời Phi tướng phi tướng ở trong tam thiên đại thiên thế giới. Cung điện hư không của tất cả Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, đều đầy lọng mây khói hương, ánh sáng của những lọng khói hương ấy cũng chiếu các cung điện. Như vậy, cả tam thiên đại thiên thế giới có các thứ lọng mây khói hương đều là do thần lực của kinh này. Các vị vua ấy khi cầm lư hương cúng dường kinh này, mùi hương không những chỉ khắp tam thiên đại thiên thế giới này mà trong một niệm biến khắp trăm ngàn vạn ức thế giới chư Phật trong mười phương nhiều như vô lượng, vô biên số cát sông Hằng. Ở trên chư Phật trong hư không cũng kết thành lọng hương ánh sáng chiếu khắp cũng như vậy.

Khi chư Phật Thế Tôn nghe mùi hương mầu nhiệm này, thấy lọng hương và ánh sáng sắc vàng ở khắp hằng hà sa thế giới chư Phật trong mười phương phát khởi, thần lực biến hóa như vậy rồi, tất cả đồng thanh khen ngợi Pháp sư: “Hay thay! Hay thay! Đại sĩ! Ông có thể trình bày, phổ biến kinh điển nhiệm mầu sâu xa như vậy là đã thành tựu vô lượng, vô biên công đức không thể nghĩ bàn. Nếu có ai được nghe kinh điển sâu xa này, thì công đức không ít, huống nữa là thọ trì, đọc tụng, vì chúng sinh khác phân biệt chỉ bày, giảng giải nghĩa lý. Vì sao? Đây thiện nam! Kinh Kim Quang Minh nhiệm mầu này, vô lượng, vô biên ức na-do-tha các vị Bồ-tát được nghe, liền được Bất thoái chuyển đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Bấy giờ, chư Phật hiện tại ở trong vô lượng, vô biên hằng sa thế giới chư Phật đồng thanh nói rằng:

–Đây thiện nam! Người ở đời sau quyết định sẽ được ngồi, dưới cây Bồ-đề nơi đạo tràng, là bậc tối tôn, tối thắng trong ba cõi, vượt lên trên tất cả chúng sinh. Vì nhờ năng lực siêng năng tu tập, nên hành các pháp khổ hạnh, khéo trang nghiêm Bồ-đề đạo tràng, có thể phá hoại các tà luận ngoại đạo, đánh dẹp các ma, các thứ oán tặc, các loài dị hình ở trong tam thiên đại thiên thế giới, tở ngộ các pháp vắng lặng bậc nhất, hoàn toàn thanh tịnh, được đạo Bồ-đề thậm thâm vô thượng.

Này thiện nam! Người đã có thể ngồi nơi tòa Kim cang, chuyển pháp luân sâu xa mười hai hành mà chư Phật khen ngợi là Vô thượng, có khả năng đánh trống pháp vĩ đại

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vô thượng, thổi kèn pháp nhiệm mầu vô thượng, dựng cờ pháp tối thắng vô thượng, đốt đuốc pháp sáng chói vô thượng, tuôn mưa pháp cam lồ vô thượng, cắt đứt vô lượng phiền não, oán kết, khiến vô lượng ngàn muôn ức na-do-tha chúng sinh vượt qua biển khổ bao la đáng sợ, giải thoát khỏi sự sinh tử luân chuyển vô biên giới hạn, gặp được vô lượng trăm ngàn vạn ức na-do-tha Phật.

Bấy giờ, Tứ Thiên vương bạch:

–Kính bạch Thế Tôn! Kinh Kim Quang Minh, pháp môn mầu nhiệm có khả năng đạt được tất cả vô lượng công đức trong đời hiện tại cũng như đời vị lai. Thế nên vị vua nếu được nghe kinh điển nhiệm mầu này là đã từng trông được các căn lành ở ngàn vạn ức vô lượng Đức Phật. Con vì nghĩ kính mến vị vua ấy, lại vì thấy được vô lượng phước đức lợi lạc chúng sinh cho nên chúng con cùng các quyến thuộc, vô lượng trăm ngàn vạn ức quỷ thần đều ở ngay nơi cung điện của mình, khi thấy những điềm lành lộng mây khói hương ứng hiện, vì muốn nghe pháp nên chúng con đến cung điện vua ấy, chỗ có thuyết pháp, ẩn hình để nghe. Đồng thời cũng có Đại phạm Thiên vương, Thích Đề-hoàn Nhân, Thiên thần Đại Biện, Thiên thần Công Đức, Địa thần Kiên Lao, quỷ thần Tán Chỉ, các Đại tướng quân tất cả hai mươi tám bộ quỷ thần, Ma-hê-thủ-la, Kim cang Mật Tích, Ma-ni-bạt-đà, Đại tướng quỷ tử mẫu và cả năm trăm quỷ con vây quanh, Long vương A-nậu-đạt, Long vương Ta-kiệt-la, vô lượng trăm ngàn ức na-do-tha quỷ thần các cõi... tất cả chúng ấy vì muốn nghe pháp, đều đến cung điện, chỗ ở của vua, nơi có thuyết pháp, ẩn hình để nghe mà không xuất hiện.

Kính bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con và các quyến thuộc, vô lượng quỷ thần đều đồng tâm cho vị vua này là bậc Thiện tri thức, cùng chung một hạnh, hạnh tương ứng thiện, có thể làm thí chủ thí pháp lớn Vô thượng, dùng vị cam lồ làm làm cho chúng con no đủ. Chúng con cần phải ủng hộ vị ấy trừ hết các điều tai nạn khốn ách, khiến cho vị ấy thường được an ổn. Cung điện, nhà cửa, quốc gia, làng mạc của vị vua ấy nếu có các việc ác hay tai họa đều được tiêu trừ.

Kính bạch Thế Tôn! Nếu có vua nào đối kinh điển này sinh tâm lìa bỏ và không ưa nghe, không muốn cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán dương, hoặc trong bốn chúng có người thọ trì, đọc tụng, giảng nói, cũng không cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán dương, thì Thiên vương chúng con và các quyến thuộc, vô lượng quỷ thần vì không được nghe lấy chánh pháp này, trái vị cam lồ, mất pháp lợi lớn, không có thế lực và oai đức, giảm tổn chúng Trời, tăng trưởng ác thú.

Kính bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con, vô lượng quỷ thần bỏ quốc gia đó; không những chúng con mà cả vô lượng các Thiện thần bảo vệ quốc gia đó đều bỏ đi hết. Thiên vương chúng con và các quỷ thần cũ đã bỏ đi rồi thì quốc gia đó sẽ có đủ thứ tai nạn khốn ách, tất cả nhân dân mất hết thiện tâm, chỉ biết những việc giận hờn, đấu tranh, phá hoại lẫn nhau, đủ các dịch bệnh, hiện ra nhiều điềm kỳ quái như là sao chổi, sao băng và các ngôi sao hiện điềm bất thường, hiện hai mặt trời, nhật thực, nguyệt thực, mống bạc, mống đen thường thường xuất hiện, bị nạn động đất phát nổ âm vang, gió lốc, mưa dữ..., không ngày nào khỏi, khan hiếm lúa gạo, đói khát, lạnh rét, bị nhiều giặc giã xâm lược phá hoại, nhân dân nước ấy chịu nhiều khổ não; địa phương ấy không có chỗ nào là đáng ưa thích. Bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con và cả vô lượng quỷ thần, cùng các vị Cựu Thiện thần lâu năm bảo vệ quốc gia, khi đã xa lìa, thì quốc gia ấy sinh ra vô lượng việc ác như thế.

Kính bạch Thế Tôn! Nếu có vị vua muốn được hộ vệ và quốc gia được nhiều an

vui, muốn làm cho cả chúng sinh trong nước đều được hoàn toàn hạnh phúc, an lạc, muốn phá tất cả kẻ địch bên ngoài, muốn được tất cả nước ủng hộ, muốn dùng chánh pháp cai trị quốc gia, muốn được trừ diệt mọi sự sợ sệt cho các chúng sinh thì vị vua ấy cần phải quyết định nghe kinh điển này, cung kính cúng dường những người đọc tụng, thọ trì kinh này. Thiên vương chúng con và vô lượng quý thần do nhân duyên thiện căn pháp thực đó mà được uống pháp vị cam lồ vô thượng, thân lực tăng trưởng, tâm phát sáng suốt, chư Thiên càng đông. Vì sao? Vì vị vua ấy chí tâm nghe và lãnh thọ kinh này, như các Phạm thiên nói luận xuất dục, Thích Đề-hoàn Nhân nói các thiện luận và luận thần tiên của người năm thần thông.

Thế Tôn, Phạm thiên, Thích Đề-hoàn Nhân, quý thần và người có năm thần thông, tuy có trăm ngàn ức na-do-tha vô lượng thắng luận, nhưng kinh Kim Quang Minh này là tối thắng đối với những thứ ấy. Vì sao? Như Lai thuyết kinh Kim Quang Minh này là vì chúng sinh, làm cho tất cả các vị vua ở cõi Diêm-phù-đề này dùng chánh pháp để cai trị, vì muốn ban cho tất cả chúng sinh những điều an lạc, vì lòng thương yêu muốn bảo vệ cho tất cả chúng sinh, vì muốn cho chúng sinh không có những điều khổ não, không còn những kẻ oán tặc phương khác đến gây rối loạn, những điều tai ác không thể xảy đến, muốn cho quốc gia không bị nhiễu loạn... nên dùng chánh pháp giáo hóa nhân dân, không có những việc tranh cãi lẫn nhau. Thế nên các vị vua đều ở nơi quốc gia của mình đốt lên ngọn đuốc chánh pháp, soi sáng bằng chánh pháp, tăng thêm chúng Trời. Thiên vương chúng con, vô lượng quý thần trong cõi Diêm-phù, chư Thiên, Thiện thần do nhân duyên ấy được uống pháp vị cam lồ đầy đủ, được oai đức lớn, đầy đủ sức lực. Cõi Diêm-phù-đề thường được an ổn, nhân dân giàu có sung sướng. Lại ở đời sau vô lượng trăm ngàn na-do-tha kiếp không thể nghĩ bàn, thường được hạnh phúc an lạc vô cùng, lại thường gặp được vô lượng chư Phật, trông các thiện căn, nhiên hậu chứng thành Phật quả.

Được công đức vô lượng như thế đều là do Như Lai Chánh Biến Tri Giác nói ra. Như Lai hơn cả trăm ngàn vạn ức na-do-tha các vị Đại Phạm thiên do sức đại Bi, cùng hơn trăm ngàn ức na-do-tha Thích Đề-hoàn Nhân, do sức khổ hạnh. Vì thế nên Như Lai vì các chúng sinh diễn thuyết kinh Kim Quang Minh.

Như cả chúng sinh và các vị vua cõi Diêm-phù-đề làm những công việc quốc gia thế gian hay xuất thế gian, tạo những bộ luận, đều nhân kinh này. Vì muốn làm cho chúng sinh an lạc, Thích-ca Như Lai thị hiện kinh này, phổ biến rộng rãi.

Bạch Thế Tôn! Do nhân duyên ấy, nên các vị vua cần phải quyết định nghe và lãnh thọ, cúng dường, cung kính, tôn trọng, tán dương kinh này.

Khi ấy, Đức Phật bảo Tứ Thiên vương:

–Này Tứ Thiên vương! Các vị và các quyến thuộc vô lượng ức na-do-tha các chúng quý thần, nếu các vị vua nào hay chí tâm nghe kinh điển này, cung kính, cúng dường, tôn trọng, tán dương, thì Thiên vương các vị phải ủng hộ, trừ những tai họa mà đem lại an vui cho họ. Nếu có ai hay phổ biến, giảng giải rộng rãi kinh điển mẫu nhiệm này, làm những Phật sự to lớn ở đời và ở cõi trời, hay làm những việc lợi ích lớn cho vô lượng chúng sinh, thì người như thế, Thiên vương các vị cần phải ủng hộ, chớ để những nhân duyên khác nhiễu loạn, khiến tâm họ được định tĩnh an lạc, để lo tiếp tục phổ biến kinh này.

Lúc bấy giờ, Tứ Thiên vương liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trích áo bày vai phải, quỳ gối chấp tay, ở trước Thế Tôn nói kệ khen rằng:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phật Nguyệt thanh tịnh
Trang nghiêm viên mãn
Phật Nhật chói lợi
Phóng ngàn tia sáng,
Dung mạo Như Lai
Tươi vui tỏ rạng
Răng trắng sáng sạch
Như rễ hoa sen,
Công đức vô lượng
Cũng như biển lớn
Nguồn trí vô biên
Đầy đủ pháp thủy.
Trăm ngàn chánh định
Hoàn toàn đầy đủ
Chân bằng đầy đặn
Hiện ngàn dấu tròn.
Ngón chân màng lưới
Giống như ngỗng chúa
Sáng suốt chói lợi
Như núi báu lớn.
Thanh tịnh sáng suốt
Tợ như vàng ròng
Có những phước đức
Không thể nghĩ bàn.
Phật công đức lớn
Con nay kính lễ
Chân Pháp thân Phật
Cũng như hư không.
Ứng vật hiện hình
Như trăng trong nước
Không bị chướng ngại
Như ánh sáng chiếu
Thế nên con nay
Đảnh lễ Phật Nguyệt.*

Khi ấy Thế Tôn dùng kệ đáp:

*Kinh Kim Quang Minh
Vua trong các kinh
Thậm thâm tối thắng
Là pháp tối thượng.
Mười Lực Thế Tôn
Đã từng tuyên thuyết
Thiên vương các vị
Cần phải ủng hộ.
Do nhân duyên ấy
Kinh mâu nhiệm này*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hay ban chúng sinh
Vô lượng an lạc.
Vì sự an lạc
Lợi ích chúng sinh
Phổ biến lâu dài
Ở cõi Diêm-phù.
Thì hay diệt trừ
Vô lượng điều khổ
Các cõi ác thú
Ở trong Tam thiên.
Đại thiên thế giới
Những vị quốc vương
Trong cõi Diêm-phù
Sinh lòng từ mẫn.
Chánh pháp độ đời
Nếu hay phổ biến
Kinh nhiệm mầu này
Thì quốc gia ấy.
An ổn giàu mạnh
Có các chúng sinh
Đều được an lạc
Nếu có vị vua.
Quý mến tự thân
Và cả quốc gia
Muốn được giàu mạnh
Nên phải chí tâm,
Tắm rửa sạch sẽ
Đến chỗ pháp hội
Nghe thọ kinh này
Kinh này hay làm.
Tất cả việc lành
Phá dẹp tất cả
Oán tặc trong ngoài
Lại hay trừ diệt.
Vô lượng sợ sệt
Là vua các kinh
Hay ban vô lượng
An ổn vui sướng.
Cho cả chúng sinh
Ví như cây báu
Ở trong nhà người
Đều hay sinh ra.
Tất cả trần bảo
Kinh điển báu này
Cũng lại như vậy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hay sinh công đức.
Cho các vị vua
Như nước trong mát
Có thể trừ khát
Kính điển báu này.
Cũng lại như vậy
Hay trừ khao khát
Công đức của vua
Ví như ngọc báu.
Chứa cất trong rương
Đều ở trong tay
Tùy ý sử dụng
Kim Quang Minh này.
Cũng lại như vậy
Tùy ý hay ban
Pháp bảo cho vua
Kim Quang Minh này.
Kính điển nhiệm mầu
Thường được chư Thiên
Cung kính cúng dường
Cũng được Hộ thế.
Tứ-đại Thiên vương
Oai thần thế lực
Hết sức hộ trì
Mười phương chư Phật.
Thường hộ kinh này
Có người giảng nói
Khen ngợi: “Hay thay!”
Cũng có trăm ngàn
Vô lượng quỷ thần
Từ mười phương đến
Ứng hộ người ấy
Có người được nghe
Kính điển báu này,
Tâm sinh vui vẻ,
Hớn hở không lường.
Trong cõi Diêm-phù
Vô lượng đại chúng
Thấy đều vui vẻ,
Họp nghe kinh này.
Vì nghe kinh này
Đủ các công đức
Chúng Trời càng tăng
Tinh khí thân lực.*

Khi Tứ Thiên vương nghe kệ này rồi liền bạch:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Kính bạch Thế Tôn! Chúng con xưa nay chưa từng được nghe pháp môn vắng lặng nhiệm mầu như thế.

Chúng con được nghe pháp môn này rồi mừng vui lẫn lộn, nước mắt chảy ròng, toàn thân rung động, phấn chấn.

Lại được vô lượng niềm an lạc mầu nhiệm trọn vẹn không thể nghĩ bàn.

Những vị ấy dùng hoa Mạn-đà-la, Đại mạn-đà-la cõi trời dâng rải cúng dường Thích-ca Như Lai. Cúng dường như vậy xong, lại bạch Đức Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Thiên vương chúng con mỗi người đều có năm trăm quỹ thần sẽ thường phải đi theo để mà hộ vệ người thuyết pháp này.

M